

2026. gada ziņojums par situāciju patvēruma jomā

Kopsavilkums

2026. gada ziņojums par situāciju patvēruma jomā

**Gada ziņojums par situāciju patvēruma jomā
Eiropas Savienībā**

KOPSAVILKUMS

2026. gada jūnijs

© Eiropas Savienības Patvēruma aģentūra (EUAA), 2026. gads

Ne Eiropas Savienības Patvēruma aģentūra (EUAA), ne personas, kas rīkojas EUAA vārdā, neatbild par to, kā tiek izmantota šajā publikācijā iekļautā informācija.

Vāka fotogrāfija: *Getty Images/Stefano Guidi*

Luksemburga: Eiropas Savienības Publikāciju birojs, 2026. gads

PDF BZ-01-26-013-LV-N ISBN 978-92-9418-453-5 ISSN 2600-304X doi: 10.2847/0312496

Pārpublicēšanas gadījumā atsauce uz avotu ir obligāta. Lai izmantotu vai reproducētu fotoattēlus vai citu materiālu, uz ko neattiecas EUAA autortiesības, jāsaņem atļauja tieši no autortiesību īpašniekiem.

Note: *This translation has not been verified by the EUAA.*

Priekšvārds

Jau otro gadu pēc kārtas starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaits ES+ valstīs ir samazinājies, sasniedzot kopumā 0,8 miljonus. To noteica vairāki faktori, citastarp politiskās situācijas attīstība galvenajās izcelsmes valstīs, piemēram, Sīrijā, kā arī Eiropas sadarbība ar partnervalstīm, kas samazināja cilvēku pārvietošanos pa migrācijas ceļiem uz Eiropu. Vienlaikus ES+ valstis turpināja nodrošināt pagaidu aizsardzību aptuveni 4,5 miljoniem pārvietoto personu no Ukrainas, un dažām valstīm nācās uzņemt vislielāko slogu. Bez tam turpinājās iniciatīvas, lai rastu ilgtermiņa risinājumus, kas veicinātu pagaidu aizsardzības pakāpenisku izbeigšanu 2027. gada martā.

Visu ES+ valstu kopīgais uzdevums 2025. gadā bija sagatavoties Migrācijas un patvēruma pakta stāšanās spēkā 2026. gada jūnijā. Valstu īstenošanas plāni un stratēģijas kalpoja par ceļvedi reformām, kas drīzumā iedarbinās Eiropas pārveidoto patvēruma sistēmu.

Taču valstis šajā procesā nebija vienas. Eiropas Komisija sadarbībā ar ES aģentūrām sniedza norādījumus un atbalstu. Mūsu aģentūra atbalstīja šos centienus, īstenojot īpašo *PACT* programmu, kas ļāva sasniegt daudzus rezultātus. *EUAA* sniedza operatīvo atbalstu valstīm uz vietas, apmācīja patvēruma jomas speciālistus, tai skaitā izmantojot savu akreditēto *EUAA* akadēmiju, izstrādāja tehniskos materiālus, lai palīdzētu speciālistiem piemērot saskaņotas procedūras, kā arī veica situācijas analīzi, lai sniegtu vadlīnijas politikas veidošanai.

Piemēram, mainoties situācijai Sīrijā, *EUAA* ātri apkopoja informāciju par ES+ valstu politiku un praksi attiecībā uz Sīrijas pieteikumu iesniedzējiem, savukārt izcelsmes valsts informācijas (*COI*) pētījumi sniedza kvalitatīvu informāciju par notikumu attīstību šajā valstī. Nodrošinot pārskatu par drošas valsts koncepcijas īstenošanu ES+ valstīs, *EUAA* arī atbalstīja likumdošanas procesu, lai pieņemtu ES mēroga drošo izcelsmes valstu sarakstu un pārskatīto drošo trešo valstu koncepciju.

Nav šaubu, ka 2026. gada jūnijs nav galīgais beigu punkts, bet gan pāreja uz jaunu kopējās Eiropas patvēruma sistēmas (*KEPS*) attīstības posmu. Šajā posmā var nākties daudz mācīties, piemērojot apgūto praksē. Tas būs process, kurā atsauksmes par jauno noteikumu praktisko piemērošanu virzīs pielāgojumus, kas jāveic operatīvajā un politikas līmenī. Visa šā procesa laikā mūsu aģentūra turpinās atbalstīt valstis un sniegt savas zināšanas un pieredzi *KEPS* efektīvai darbībai.

Nina Gregori,
Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras
izpilddirektore

Saturs

Priekšvārds	4
Ievads	6
1. Svarīgākās norises patvēruma jomā Eiropas Savienībā 2025. gadā	7
2. Piekļuves starptautiskajai aizsardzībai pārvaldība	9
3. Iniciatīvas par vienkāršotākām un saskaņotākām patvēruma procedūrām	10
4. Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšana	11
5. Atbildība par starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanu	12
6. Saskaņota pieeja pārmitināšanai un humanitārai uzņemšanai	13
7. Starptautiskās aizsardzības saņēmēju tiesības uz iekļaušanu un integrāciju	14
1. izcēlums. No Ukrainas pārvietoto personu pagaidu aizsardzība	15
8. Tiesiskās garantijas bērniem un pieteikuma iesniedzējiem ar īpašām vajadzībām	16
Noslēguma piezīmes	18

Ievads

2026. gada ziņojuma par situāciju patvēruma jomā kopsavilkums: gada ziņojums par situāciju patvēruma jomā Eiropas Savienībā apkopo galvenos notikumus starptautiskās aizsardzības jomā, kas izklāstīti galvenajā ziņojumā. Kopsavilkums ir pieejams **31 valodā**, tai skaitā visās ES valodās, kā arī albāņu, arābu, maķedoniešu, krievu, serbu, turku un ukraiņu valodā.

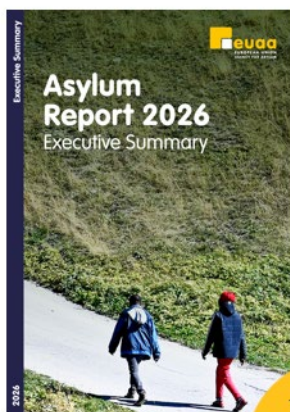
Galvenajā ziņojumā sniegto informāciju var aplūkot, izmantojot dažādus lietotājam draudzīgus papildu resursus.

- **Valstu patvēruma attīstības datubāzē** ir apkopotas ziņojumā aprakstītās likumdošanas, institucionālās un politikas norises. Atjauninājumus var meklēt pēc valsts, tematiskās jomas, gada un pasākuma veida. Informācija tiek arī apkopota un parādīta tabulā pa valstīm un tematiskajām jomām *PDF* dokumentā.
- Ziņojumā ir aplūkotas atsevišķas judikatūras attīstības tendences, pamatojoties uz **EUAA judikatūras datubāzi**. Hipersaites tekstā novirza lasītājus uz konkrēto lietu datubāzē.
- Patvēruma ziņojuma sagatavošanā izmantotie avoti ir norādīti atsauces sarakstā ziņojuma beigās. Tie ir pieejami arī Starptautiskās aizsardzības Eiropā datubāzes (*DIP*) sadaļā **“Avoti”** ar meklēšanas un eksporta funkcijām.

Lai uzzinātu jaunāko informāciju par EUAA darbībām un atbalstu dalībvalstīm, lūdzu, skatiet infografikas: <https://www.euaa.europa.eu/asylum-report-2026/section-10-euaa-support-2025>.

Galvenās norises pa valstīm skatiet valstu pārskatos: <https://www.euaa.europa.eu/asylum-report-2026/country-overviews>.

Additional resources to the Asylum Report 2026

Translations
in all EU
languages
and 7 non-EU
languages

Click on **Database**
on **International**
Protection in
Europe to consult
sources on asylum

1. Svarīgākās norises patvēruma jomā Eiropas Savienībā 2025. gadā

2025. gadā Eiropa piedzīvoja pārejas gadu, pārstrukturēšanas periodu, kā arī laiku, kad tika izstrādātas stratēģijas un veikti ieguldījumi Eiropas patvēruma un migrācijas sistēmas modernizācijā, vienlaikus ievērojami samazinoties starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaitam. Eiropas politikas veidošanā priekšplānā un uzmanības centrā bija Migrācijas un patvēruma pakta īstenošana, cenšoties pēc iespējas ātrāk panākt taustāmus rezultātus.

Iniciatīvas bija vērstas uz patvēruma procedūru efektivitātes palielināšanu, spiediena mazināšanu pie ārējām robežām un atgriešanas pasākumu efektivitātes uzlabošanu. Valstu īstenošanas plāni kalpoja par ceļvedi, lai pārvērstu pakta reālā darbībā, savukārt Eiropas Komisija nodrošināja ekspertu zināšanas un finanšu resursus, bet attiecīgās ES aģentūras sniedza palīdzību ES dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka to valstu patvēruma un uzņemšanas sistēmas būtu gatavas līdz 2026. gada jūnijam.

Lai jau agrīnā posmā ieviestu dažus Patvēruma procedūru regulas (PPR) elementus, Eiropas Komisija 2025. gada aprīlī un maijā iesniedza divus priekšlikumus par drošas izcelsmes valsts koncepciju, ES sarakstu ar drošas izcelsmes valstīm un jauniem noteikumiem, kas atvieglo drošas trešās valsts koncepcijas piemērošanu. Pirmā priekšlikuma mērķis bija sākt agrāk piemērot PPR noteikumus, saskaņā ar kuriem starptautiskās aizsardzības pieteikumus, ko iesnieguši to valstu valstspiederīgie, kuru atzīšanas līmenis ES mērogā ir 20 % vai zemāks, var izskatīt paātrinātajā vai robežprocedūrā. Priekšlikumā tika ierosināts, ka drošas izcelsmes valstis un drošas trešās valstis var noteikt, paredzot izņēmumus.

Otrais priekšlikums attiecās uz drošas trešās valsts koncepcijas piemērošanu. Tā mērķis bija paātrināt patvēruma piešķiršanas procedūras un mazināt spiedienu uz patvēruma sistēmām, vienlaikus saglabājot tiesiskās garantijas patvēruma meklētājiem. Ierosinātie grozījumi paredzēja, ka pieteikuma iesniedzējam vairs nav obligāti jābūt saistībai ar drošu trešo valsti; tranzīts caur drošu trešo valsti tika atzīts par pietiekamu saikni starp pieteikuma iesniedzēju un šo valsti; turklāt tika paredzēta iespēja piemērot šo koncepciju pat tad, ja nav saistības ar drošu valsti vai tranzīta caur to, ja ar šo trešo valsti šajā nolūkā ir noslēgts nolīgums vai īpaša vienošanās.

2026. gada februārī Eiropas Parlaments deva zaļo gaismu jaunajiem noteikumiem, un Padome oficiāli pārskatīja drošas trešās valsts koncepciju un pieņēma pirmo ES mēroga sarakstu ar drošām izcelsmes valstīm, kurā ietilpa Bangladeša, Kolumbija, Ēģipte, Indija, Kosova¹, Maroka un Tunisija.

Lai papildinātu pakta tiesisko regulējumu, Eiropas Komisija 2025. gada martā ierosināja modernizēt Eiropas atgriešanas politiku, izveidojot jaunu kopīgu Eiropas atgriešanas sistēmu. **Regulā** ir paredzētas kopīgas procedūras dalībvalstīs atgriešanas lēmumu un vienota Eiropas atgriešanas rīkojuma izdošanai, kas veicinās vienvērtību, pārredzamību un koordināciju. Eiropas Komisija 2025. gada novembrī uzsāka pirmo ikgadējo migrācijas pārvaldības ciklu, kas ietver:

¹ Šis nosaukums neskar nostājas par statusu un atbilst ANO DPR 1244/1999 un Starptautiskās Tiesas atzinumam par Kosovos neatkarības deklarāciju.

- Eiropas patvēruma un migrācijas gada ziņojumu (*EAAMR*), kurā sniegts pārskats par situāciju patvēruma un migrācijas jomā ES;
- Eiropas Komisijas lēmumus, ar kuriem nosaka migrācijas spiediena līmeni dalībvalstī, un
- Eiropas Komisijas priekšlikumu par solidaritātes rezervi, lai risinātu to dalībvalstu vajadzības, kuras izjūt paaugstinātu spiedienu.

Saskaņā ar *EAAMR*, kas aptver laikposmu no 2024. gada jūlija līdz 2025. gada jūnijam, situācija migrācijas jomā ES ir uzlabojusies, tomēr joprojām pastāv tādas problēmas kā neatbilstīgo ieceļotāju radītais spiediens, neatļauta pārvietošanās ES iekšienē, kā arī Krievijas un Baltkrievijas mēģinājumi izmantot migrāciju kā ieroci.

Pamatojoties uz ziņojumā sniegto situācijas analīzi, Eiropas Komisija secināja, ka Kipra, Grieķija, Itālija un Spānija ir “pakļautas migrācijas spiedienam” un būs tiesīgas izmantot ES solidaritātes rezervi, kad 2026. gada jūnijā pakts stāsies spēkā. Vēl viena valstu grupa, kurā ietilpst Beļģija, Bulgārija, Horvātija, Vācija, Igaunija, Somija, Francija, Īrija, Latvija, Lietuva, Nīderlande un Polija, tika raksturota kā “pakļauta migrācijas spiediena riskam”. Visbeidzot, Austrija, Bulgārija, Horvātija, Čehija, Igaunija un Polija tika atzītas par “valstīm, kas saskaras ar nopietnu situāciju migrācijas jomā”, ņemot vērā kumulatīvo spiedienu pēdējo piecu gadu laikā. Padomes Īstenošanas lēmumā par ikgadējās solidaritātes rezerves izveidi vajadzības 2026. gadam tika noteiktas 21 000 pārcelšanas gadījumu vai finansiālo ieguldījumu apjomā par kopējo summu 420 miljoni EUR, kuras īstenošana sāksies 2026. gada 12. jūnijā.

Lai noteiktu ES politiskos mērķus patvēruma un migrācijas jomā nākamajiem gadiem, Eiropas Komisija 2026. gada janvārī nāca klajā ar Eiropas Patvēruma un migrācijas pārvaldības stratēģiju. Stratēģija kalpo kā orientieris, lai sasniegtu trīs galvenos mērķus: novērstu neatbilstīgu migrāciju, aizsargātu cilvēkus, kas bēg no kara un vajāšanas, un piesaistītu talantus ES.

Attiecībā uz migrācijas un patvēruma politikas ārējo dimensiju ES, koordinējot darbību ar dažādām ieinteresētajām personām, turpināja īstenot visa maršruta pieeju migrācijas pārvaldībai. Šīs iniciatīvas pievērsās migrācijas pamatcēloņu novēršanai; palīdzēja partnervalstīm stiprināt to spējas robežu pārvaldības jomā un cīņā pret cilvēku kontrabandas tīkliem; veicināja aizsardzības risinājumu izstrādi pārvietotajām personām dažādās pasaules daļās; kā arī piedāvāja drošus un likumīgus ceļus uz Eiropu kā alternatīvas neatbilstīgai migrācijai. Papildus sadarbībai, kas balstās uz pozitīviem stimuliem, ES ir paredzējusi iespēju atcelt priekšrocības ārkārtas gadījumos, ja esošie pasākumi tiek izmantoti tādā veidā, kas rada būtiskas problēmas migrācijas un drošības jomā. Šajā nolūkā stājas spēkā jauns regulējums, kas paredz pārskatītu vīzu apturēšanas mehānismu.

2. Piekļuves starptautiskajai aizsardzībai pārvaldība

2025. gadā ES+ valstīs iesniegto patvēruma pieteikumu skaits samazinājās jau otro gadu pēc kārtas, sasniedzot 822 000 (*sk. 1. attēlu*). Tas bija samazinājums par vienu piektdaļu salīdzinājumā ar 2024. gadu, un tas ir zemākais rādītājs kopš 2021. gada. Vācija joprojām bija galvenā uzņēmējvalsts (163 000 pieteikumi), lai gan pieteikumu skaits bija ievērojami mazāks nekā 2024. gadā (samazinājums par gandrīz trešdaļu), tai sekoja Francija (152 000), Spānija (143 000) un Itālija (134 000).

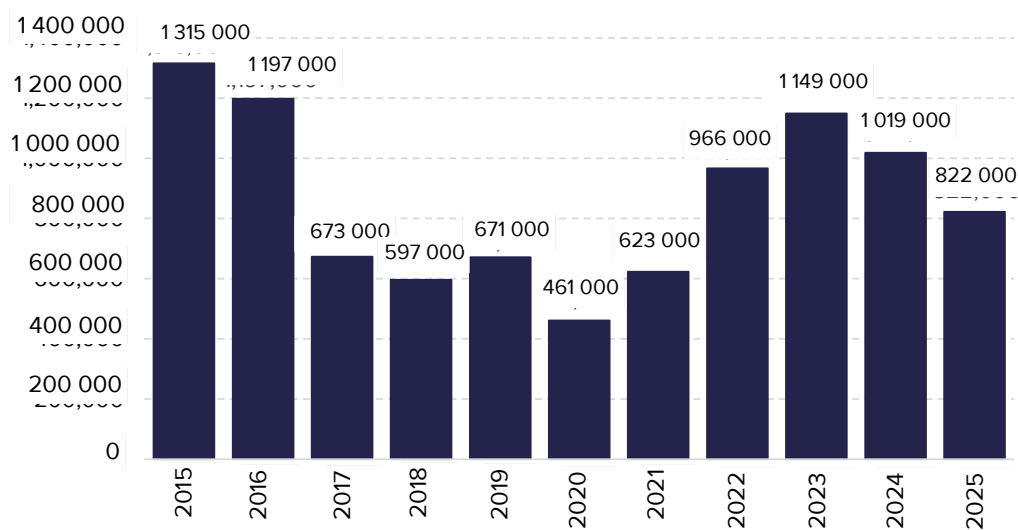
Ņemot vērā patvēruma pieteikumu skaitu attiecībā pret iedzīvotāju skaitu, ES+ valstīs vidēji tika iesniegti aptuveni 1800 pieteikumi uz 1 miljonu iedzīvotāju. Grieķijā un Kiprā uz 1 miljonu iedzīvotāju bija visvairāk patvēruma meklētāju (attiecīgi 5900 un 4500). Tām sekoja Spānija, Beļģija un Šveice (aptuveni 2900 pieteikumu katrā).

2025. gadā iesniegtajos pieteikumos bija pārstāvēts neliels skaits valstspiederību. Piecas lielākās grupas veidoja Afganistānas pilsoņi (14 % no visiem pieteikumiem), Venecuēlas pilsoņi (11 %), Sīrijas pilsoņi (5 %), Bangladešas pilsoņi (4 %) un Turcijas pilsoņi (4 %).

Atkārtoto pieteikumu skaits pieauga par 39 % salīdzinājumā ar 2024. gadu, sasniedzot rekordaugstu līmeni. Tie veidoja 15 % no visiem patvēruma pieteikumiem 2025. gadā, kas ir augstākais reģistrētais īpatsvars. To, iespējams, var skaidrot ar [EST 2024. gada oktobra spriedumu](#), kurā atzīts, ka dzimums un valstspiederība ir pietiekami, lai afgāņu sievietes būtu pakļautas vajāšanas riskam, kas izraisīja atkārtotu afgāņu pieteikumu skaita pieaugumu.

2025. gadā arvien lielāku patvēruma pieteikumu skaitu iesniedza to valstu pilsoņi, kurās patvēruma piešķiršanas rādītāji ir zemi, un šie pieteikumi veidoja vairāk nekā pusi no kopējā pieteikumu skaita. Saskaņā ar pakta noteikumiem no 2026. gada jūnija noteiktos apstākļos, kas definēti PPR 43. panta 1. punktā, to valstu pilsoņiem, kuru atzīšanas rādītāji ir zemi (zem 20 %), tiks piemērota obligātā robežprocedūra.

1. attēls. Starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaits ES+ valstīs, 2015.–2025. gads

Avots: EUAA EPS dati 2026. gada 3. februārī.

Visu gadu ES+ valstis sadarbojās ar Eiropas Komisiju un ES aģentūrām, lai uzlabotu IT kapacitāti pie robežām, tai skaitā nodrošinātu tehniskos, operatīvos un administratīvos resursus jaunās *Eurodac* sistēmas darbībai. Lai nodrošinātu skrīninga, patvēruma piešķiršanas robežprocedūras un atgriešanas robežprocedūras vienotu un saskaņotu darbību, valstu iestādes turpināja strādāt likumdošanas jomā un veikt praktiskos sagatavošanās pasākumus, tai skaitā būvējot nepieciešamās iekārtas, nodrošinot atbilstošu kapacitāti, izstrādājot vadlīnijas un praktiskos rīkus, kā arī organizējot apmācības speciālistiem, kuri īstenos jaunās procedūras.

Reaģējot uz dažādiem migrācijas spiedieniem un drošības apdraudējumiem pie ārējām robežām, ES+ valstis turpināja pievērsties robežu pārvaldībai un saglabāja stingrākus aizsardzības režīmus, dažkārt pakļaujot riskam efektīvu piekļuvi teritorijai un patvēruma procedūrai cilvēkiem, kam varētu būt vajadzīga aizsardzība. Šo praksi bieži rūpīgi izvērtēja gan starptautiskās un pilsoniskās sabiedrības organizācijas, gan tiesu iestādes, kuras izskatīja ziņojumus par sliktu izturēšanos, iespējamu novirzīšanu atpakaļ pāri robežai un tūlītēju izraidīšanu, kā arī par pasākumiem, ko valstu iestādes veikušas pret pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kuras veic meklēšanas un glābšanas darbības.

3. Iniciatīvas par vienkāršotākām un saskaņotākām patvēruma procedūrām

Patvēruma procedūru jomā ES+ valstis galvenokārt pievērsās trim galvenajām jomām: to neizskatīto lietu skaita samazināšanai, par kurām vēl nav pieņemts lēmums, spēju piešķiršanai, lai nodrošinātu jauno noteikumu praktisko īstenošanu, un personāla apmācībai par jaunajiem noteikumiem. Turklāt Eiropas Komisija nodrošināja finansiālu atbalstu (piemēram, izmantojot Tehniskā atbalsta instrumentu (TAI)), *EUAA* sniedza tehnisko atbalstu un ES+ valstis sadarbojās divpusējā līmenī, lai apmainītos ar pieredzi. Atbilstoši paktam tās arī piešķīra ievērojamus līdzekļus, lai izstrādātu valsts rīcības plānus dažādiem scenārijiem, kuros iekļauti rādītāji un sliekšņi konkrētu reaģēšanas pasākumu aktivizēšanai un deaktivizēšanai.

Spēju veidošanas pasākumi tika pielāgoti katras valsts specifiskajai situācijai patvēruma un uzņemšanas jomā. Dažas valstis turpināja koncentrēties uz organizatoriskām pārmaiņām, darbinieku pieņemšanu darbā un apmācību pasākumiem prasmju attīstīšanai. Vairākas patvēruma iestādes turpināja pārskatīt vai pilnveidot iekšējās procedūras, kā arī atjaunināt veidnes un lēmumu projektus, lai paaugstinātu lēmumu pieņemšanas procesu efektivitāti. Lai veicinātu kvalitatīvu un ātru lēmumu pieņemšanu, ES+ valstis atjaunināja konkrētas valstu politikas, ņemot vērā izmaiņas izcelsmes valstīs. Tomēr nestabilā situācija vairākās izcelsmes valstīs ietekmēja lietu izskatīšanu, un dažkārt patvēruma iestādes apturēja lietu izskatīšanu attiecībā uz konkrētu izcelsmes valstu pilsoņiem.

2025. gadā ES+ valstis pieņēma aptuveni 874 000 pirmās instances lēmumu, kas ir vislielākais skaits kopš 2017. gada. Šo pieaugumu veicināja noraidījumu skaita straujais kāpums, galvenokārt attiecībā uz to valstu pilsoņiem, kurām ir zems atzišanas rādītājs (20 % vai mazāk). Visvairāk lēmumu tika pieņemti Vācijā, kam sekoja Francija un Spānija. Pirmās instances tiesās neizskatīto lietu skaits samazinājās no 986 000 lietām 2024. gadā līdz 863 000 lietām 2025. gadā (aptuveni 13 % samazinājums). Lai gan dažas ES+ valstis paātrināja lēmumu

pieņemšanu pirmajā instancē, neizskatīto lietu skaita samazināšanās drīzāk bija saistīta ar to, ka tika iesniegts mazāk pieteikumu. Lai gan pirmās instances tiesās neizskatīto lietu skaits samazinājās, apelācijas lietu kopējais skaits liecināja par stabilu un lielu lietu veidotā darba slodzi visās instancēs.

Tā kā Eiropas Komisija uzsvēra sadarbības ar tiesu iestādēm nozīmi un nepieciešamību stiprināt to spējas, gatavojoties pakta noteikumu piemērošanai, vairākas ES+ valstis ieguldīja resursus spēju palielināšanā otrās vai augstākās instances tiesās.

4. Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšana

ES+ valstis strādāja pie 2024. gada Uzņemšanas apstākļu direktīvas (*RCD*) transponēšanas valsts tiesību aktos, kas bija jāpabeidz līdz 2026. gada 12. jūnijam, kā arī pielāgojās citiem noteikumiem, kas ietekmē uzņemšanu, piemēram, Patvēruma un migrācijas pārvaldības regulai (*AMMR*) un PPR. Atbilstoši saviem valsts īstenošanas plāniem ES+ valstis pielāgoja uzņemšanas apstākļus un novērsa trūkumus uzņemšanas spējās, tai skaitā attiecībā uz pieteikumu iesniedzējiem, uz kuriem attiecas robežprocedūra. Piemēram, daudzām valstīm bija jāizveido skrīninga un izmitināšanas centri pieteikuma iesniedzējiem, kuriem tiek piemērota robežprocedūra. Operatīvās vajadzības veicināja izmaiņas arī lietu pārvaldībā un IT sistēmās. Ikgadējā migrācijas pārvaldības cikla pirmais posms palīdzēja iegūt kvalitatīvākus datus par uzņemšanas sistēmām visās ES+ valstīs.

Patvēruma pieteikumu skaita samazināšanās vairākās valstīs mazināja slodzi uz uzņemšanas sistēmām, kas savukārt samazināja to uzņemšanas spējas. Turpretim citas valstis, kurās uzņemšanas sistēmas joprojām bija pārslogotas, saglabāja vai palielināja savas uzņemšanas spējas. Vēsturiskajā lietā par uzņemšanas spējām EST nolēma, ka dalībvalsts nevar atsaukties uz neparedzamu un nenovēršamu patvēruma meklētāju pieplūdumu, lai izvairītos no ES tiesību aktos noteiktajām saistībām apmierināt patvēruma meklētāju pamatvajadzības, vienlaikus uzsverot nepieciešamību nodrošināt rezerves spējas, lai uzņemtu potenciālo patvēruma meklētāju pieplūdumu.

ES+ valstis jau ilgu laiku saskaras ar sekundāro migrācijas plūsmu ietekmi. Vairākas no tām turpināja vai uzsāka jaunas iniciatīvas, lai to novērstu, piemēram, veicot izmaiņas uzņemšanas apstākļos saskaņā ar *RCD* (2024) 21. pantu un *AMMR* 18. pantu. Šie noteikumi paredz, ka pieteikuma iesniedzējiem, kuriem ir paziņots lēmums par pārvietošanu uz atbildīgo dalībvalsti, vairs nav tiesību uz uzņemšanas apstākļiem, taču viņi saglabā tiesības uz dzīves līmeni saskaņā ar ES tiesību aktiem.

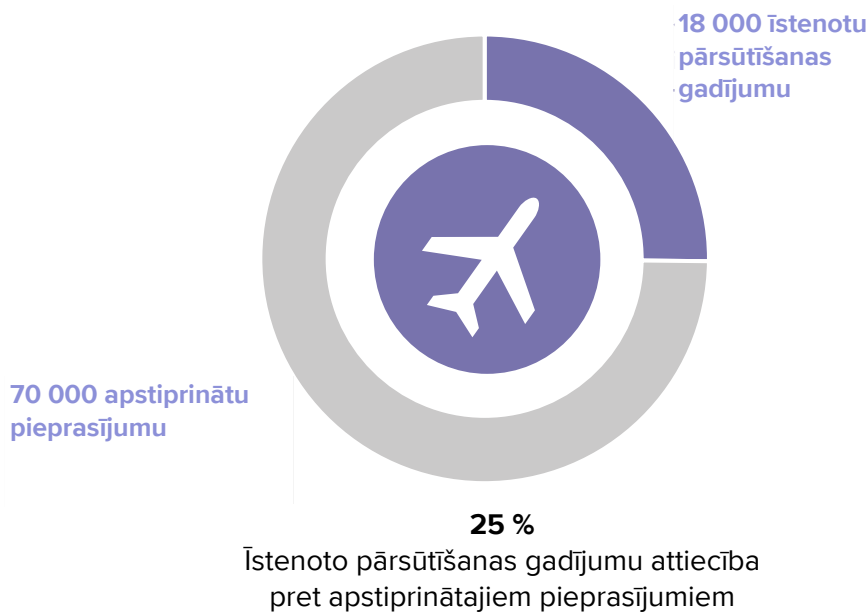

5. Atbildība par starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanu

Kopumā 2025. gadā visās ES+ valstīs tika īstenoti 18 000 pārsūtīšanas gadījumi saskaņā ar Dublīnas procedūru, kas ir līdzīgi kā 2024. gadā (*sk. 2. attēlu*). Tas bija otrais augstākais rādītājs kopš 2019. gada, taču līmenis joprojām ir daudz zemāks nekā pirms pandēmijas. Pārsūtīšanas īstenošanu saskaņā ar Dublīnas procedūru lielā mērā joprojām ietekmēja spiediens uz uzņemšanas sistēmām dažās ES+ valstīs. Lai gan valstu tiesas pārsvarā apstiprināja pārsūtīšanu, viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc tika atcelti valstu iestāžu lēmumi, bija aktuāli pierādījumi par nopietnām problēmām saistībā ar piekļuvi atbilstošiem uzņemšanas materiālajiem nosacījumiem atbildīgajā valstī.

2. attēls. Īstenoto pārsūtīšanas gadījumu skaits attiecībā pret kopējo apstiprināto Dublīnas sistēmas pieprasījumu skaitu, 2025. gads

Avots: EUAA EPS dati 2026. gada 3. februārī.

ES+ valstis koncentrējās uz pāreju no Dublīnas III regulas piemērošanas uz jaunās *Eurodac* regulas un *AMMR* ieviešanu. Gada laikā tika noskaidrotas vairākas juridiskas un praktiskas neskaidrības, bet daži jautājumi palika neatrisināti līdz 2025. gada 19. decembrim, kad tika oficiāli pieņemts Īstenošanas lēmums par 2026. gada solidaritātes rezerves izveidošanu. Kamēr dažas valstu iestādes izvēlējās pagaidīt skaidrojumus un tikai tad izstrādāt sīkāku īstenošanas plānu, lielākā daļa iestāžu sāka plānot, balstoties uz dažādiem scenārijiem.

Dublīnas nodaļas saskaņoti strādāja, lai samazinātu neizskatīto lietu uzkrāšanos un pēc iespējas izvairītos no iepriekšējo un jauno noteikumu vienlaicīgas piemērošanas pēc pakta stāšanās spēkā. Tomēr darbinieku trūkums Dublīnas nodaļās joprojām ir problēma. Turklāt daudziem Dublīnas nodaļu darbiniekiem bija grūti apstrādāt esošās lietas un vienlaikus

apmeklēt apmācības. Vairākas iestādes norādīja, ka arī ieinteresētajām personām ārpus Dublinas vienībām ir nepieciešama mērķorientētas apmācības, lai nodrošinātu, ka tās saprot jaunus noteikumus un, piemēram, var sniegt arī pieteikumu iesniedzējiem pareizu informāciju par procedūru.

Viens no galvenajiem izaicinājumiem ES+ valstīm pārejas procesā bija IT sistēmu pielāgošana, tai skaitā lietu pārvaldības sistēmu pārkonfigurēšana, lai tajās iekļautu jaunas veidlapas, veidnes un darba plūsmas. Vairākās valstīs IT projekti, kas saistīti ar *Eurodac* un *AMMR* piemērošanu, ietilpst plašākā digitalizācijas programmā.

Saskaņā ar *EUAA* provizoriskajiem Agrīnās brīdināšanas un gatavības sistēmas (*EPS*) datiem 2025. gadā tika pieņemti 120 000 lēmumi, atbildot uz izejošajiem Dublinas sistēmas pieprasījumiem. Tas bija par 24 % mazāk nekā 2024. gadā un zemākais rādītājs kopš 2021. gada. Šis samazinājums liecina par sekundārās pārvietošanās samazināšanos, kad patvēruma meklētāji no pirmās ierašanās valsts dodas uz citu valsti, lai iesniegtu jaunu pieteikumu, un tas atbilst patvēruma pieteikumu skaita kopējam samazinājumam.

6. Saskaņota pieeja pārmitināšanai un humanitārai uzņemšanai

Politiskie, operatīvie un finansiālie ierobežojumi 2025. gadā ierobežoja norises pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas jomā. Bēgļu pārmitināšanu kavēja šādi faktori:

- jautājumi, kas saistīti ar pakta noteikumu īstenošanu tehniskā līmenī, piemēram, datu glabāšana un pārsūtīšana, izmantojot procesus, kas atbilst *Eurodac* regulai;
- nestabilā drošības un politiskā situācija Tuvajos Austrumos, kas radīja problēmas operatīvajā līmenī un
- pastāvīgais spiediens uz uzņemšanas sistēmām dažās ES+ valstīs, kas ierobežoja to spēju uzņemt pārmitinātos bēgļus.

Rezultātā no kopumā 61 000 saistībām, ko 14 valstis uzņēmušās saskaņā ar ES pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas shēmu 2024.–2025. gadam, 2025. gadā ES+ valstīs ieradās tikai aptuveni 10 000 bēgļu papildus gandrīz 14 000 bēgļiem, kas ieradās 2024. gadā. Pēc 10 gadiem, kuru laikā sīrieši bija visbiežāk pārvietotā valstspiederība, 2025. gadā pirmajā vietā ierindojās afgāņi (2900), kam sekoja sīrieši (1800), kongojieši (1600) un sudānieši (1400).

Padome 2025. gada decembrī apstiprināja pirmo Savienības pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas divgadu plānu 2026.–2027. gadam. Deviņas valstis iesniedza saistības par kopumā 10 430 vietām, tai skaitā 8330 vietām pārmitināšanas un 2100 vietām humanitārās uzņemšanas programmā. Ievērojamais valstu saistību samazinājums atspoguļoja uzņemšanas gadījumu skaita vispārējo samazinājumu ES līmenī.

7. Starptautiskās aizsardzības saņēmēju tiesības uz iekļaušanu un integrāciju

Aizsardzības saturs attiecas uz tiesībām, kas pienākas aizsardzības veida saņēmējiem patvēruma valstī, kā arī uz saistītajiem pienākumiem. Aizsardzība tiek piešķirta, ja pieteikuma iesniedzēji saņem pozitīvu lēmumu par bēgļa vai alternatīvās aizsardzības statusa piešķiršanu (to dēvē arī par ES saskaņotiem statusiem). Atzīšanas rādītājs attiecas uz pozitīvo rezultātu skaitu procentos no to lēmumu kopskaita, kas tika pieņemti par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem. Lai gan valstu aizsardzības veidi paredz aizsardzības statusa piešķiršanu trešo valstu valstspiederīgajiem, šie statusi, kas nav saskaņoti visās ES+ valstīs, netiek iekļauti atzīšanas līmeņa aprēķinā.

2025. gadā starptautiskās aizsardzības atzīšanas rādītājs ievērojami samazinājās, proti, no 42 % 2024. gadā līdz 29 %. Šis samazinājums, visticamāk, vismaz daļēji bija saistīts ar to, ka tika apturēta lēmumu pieņemšana par Sīrijas pieteikumu iesniedzējiem, attiecībā uz kuriem pēdējos gados tika pieņemta liela daļa no pozitīvajiem lēmumiem. Turklāt aptuveni 56 % lēmumu tika pieņemti attiecībā uz tādu valstu valstspiederīgajiem, kuru atzīšanas rādītāji ir zemi. No 69 valstu valstspiederīgajiem, par kuriem 2025. gadā tika pieņemti vismaz 1000 lēmumi, 42 gadījumos atzīšanas rādītājs bija mazāks par 20 %.

Viena trešdaļa no visiem negatīvajiem lēmumiem tika pieņemta attiecībā uz Turcijas, Venecuēlas, Bangladešas un Kolumbijas valstspiederīgajiem (norādīti dilstošā lēmumu skaita secībā). Tomēr venecuēliešiem un kolumbiešiem bieži vien tika piešķirts valsts aizsardzības statuss, vai arī tie tika pārvirzīti uz cita uzturēšanās veida procedūru. Atzīšanas rādītāji bija augsti valstspiederīgajiem no valstīm, kurās valda ārkārtējs vai augsts konflikta līmenis, un tie svārstījās no 70 % līdz 90 % attiecībā uz pieteikumu iesniedzējiem no Sudānas, Mali, Haiti, Ukrainas un Mjanmas/Birmas (minēti dilstošā secībā pēc atzīšanas rādītājiem).

ES+ valstis turpināja ierobežot ierašanos ģimenes atkalapvienošanās ceļā – tas bija viens no veidiem, kā mazināt spiedienu uz patvēruma un uzņemšanas sistēmām, kā arī dažkārt uz valsts un pašvaldību sociālajām sistēmām. Pēdējos gados ANO Augstais komisārs bēgļu jautājumos (*UNHCR*), citas starptautiskās organizācijas, domnīcas, akadēmiskās aprindas un pilsoniskās sabiedrības organizācijas ir atkārtoti brīdinājušas par to, ka stingrāki noteikumi ģimenes atkalapvienošanās jomā var negatīvi ietekmēt starptautiskās aizsardzības saņēmēju integrāciju.

ES+ valstis turpināja pievērsties atbalsta saņēmēju integrācijai, ieviešot jaunas stratēģijas un pasākumus, lai veicinātu piekļuvi darba tirgum un izglītībai. Neraugoties uz šīm iniciatīvām, starptautiskās aizsardzības saņēmēji joprojām saskārās ar šķēršļiem visās ES+ valstīs, mēģinot apgūt valodu, iestāties izglītības iestādēs vai atrast darbu, savukārt grūtības piekļūt mājoklim turpināja negatīvi ietekmēt integrācijas iespējas. Pilsoniskās sabiedrības organizācijas turpināja spēlēt vienu no galvenajām lomām atbalsta saņēmēju sekmīgā integrācijā, nodrošinot dažādus pakalpojumus šā mērķa sasniegšanai.

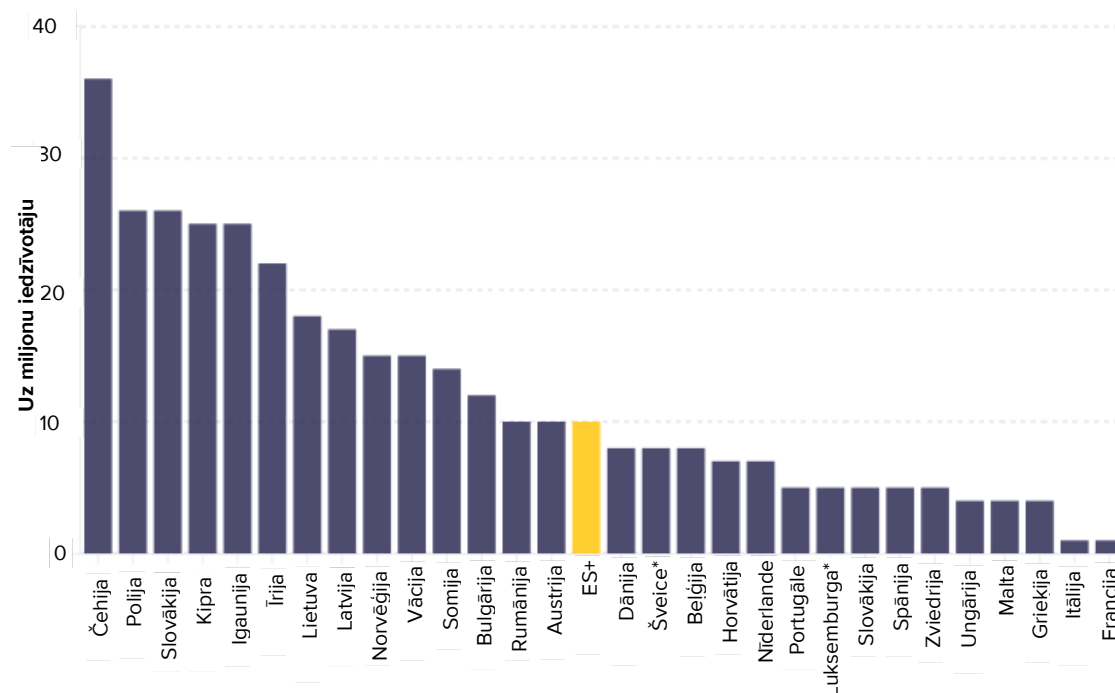

1. izcēlums. No Ukrainas pārvietoto personu pagaidu aizsardzība

2025. gada beigās aptuveni 4,5 miljoniem personu bija piešķirta pagaidu aizsardzība visās ES+ valstīs. Šis rādītājs kopš 2023. gada sākuma ir saglabājies salīdzinoši stabils un turpina būtiski veicināt to cilvēku kopskaitu Eiropā, kuriem ir vajadzīga aizsardzība. Ņemot vērā iedzīvotāju skaitu, Čehija, Polija un Slovākija uzņēma visvairāk pārvietoto ukraiņu uz vienu iedzīvotāju (*sk. 3. attēlu*).

3. attēls. Pagaidu aizsardzību saņēmušo personu skaits uz 1 miljonu iedzīvotāju pēc saņēmējvalsts, 2025. gada decembris

Piezīme. * = dati izgūti pirms 2026. gada februāra.

Avots: Populācijas lielums: Eurostat (DEMO_GIND), izgūts 2026. gada 5. februārī. Pagaidu aizsardzības saņēmēji: Eurostat (MIGR_ASYTPSM), izgūts 2026. gada 10. februārī.

Ceturtajā gadā kopš Krievijas iebrukuma ES+ valstis turpināja pārorientēt savu politiku uz ilgtermiņa risinājumiem, piemēram, piedāvājot iespējas pāriet uz alternatīvu valsts uzturēšanās atļauju. Vienlaikus tās turpina veicināt integrāciju daudzos līmeņos, tai skaitā darba tirgū un izglītībā. Vairākās ES+ valstīs izveidotie “vienotības centri” sniedz palīdzību nodarbinātības jautājumos, piedāvā valodu kursus un konsultācijas atbalsta saņēmējiem, kā arī nodrošina atbalstu brīvprātīgas atgriešanās gadījumos.

Tiesu prakses attīstība gan valstu, gan ES līmenī ir vēl vairāk precizējusi savstarpējo saistību starp pagaidu aizsardzības un starptautiskās aizsardzības procedūrām.

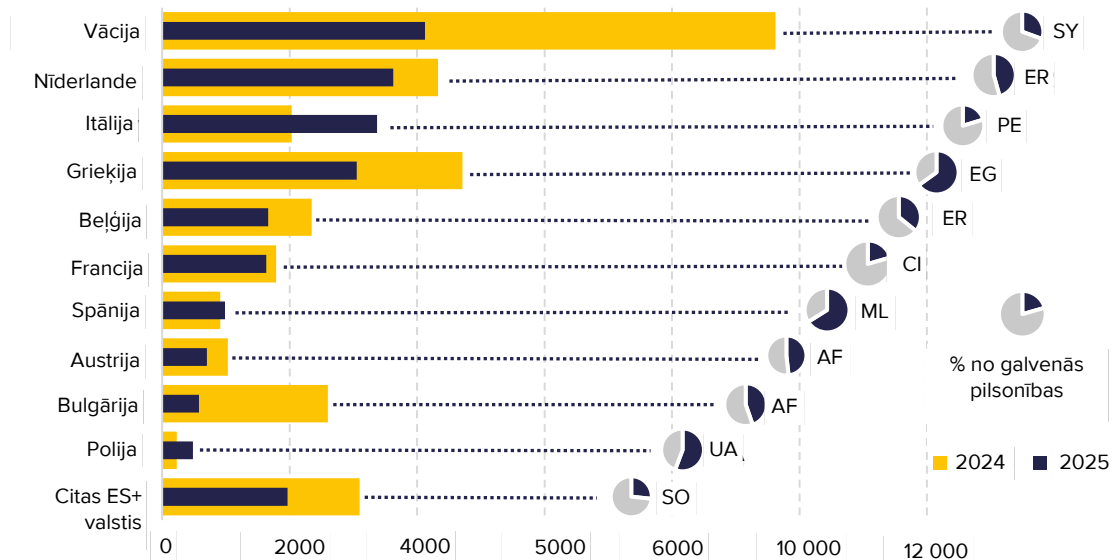
8. Tiesiskās garantijas bērniem un pieteikuma iesniedzējiem ar īpašām vajadzībām

Lai uzlabotu aizsardzības pasākumus personām ar īpašām vajadzībām, paktā ir iekļauti pasākumi, kas paredz ātrāku šo personu identificēšanu un atbalsta sniegšanu, lai apmierinātu viņu vajadzības procesuālo jautājumu un uzņemšanas jomā. Viena no galvenajām problēmām ES+ valstīm joprojām ir šo aizsardzības pasākumu ieviešana praksē. Lai palielinātu kapacitāti šajā jomā, 2025. gadā valsts iestādes organizēja apmācības dažādām ieinteresētajām personām un uzlaboja informācijas sistēmas, lai veicinātu sadarbību starp dažādiem procesā iesaistītajiem speciālistiem.

2025. gadā personas, kas sevi dēvēja par nepavadītiem nepilngadīgajiem, iesniedza 22 000 patvēruma pieteikumus, kas ir aptuveni par vienu trešdaļu mazāk nekā 2024. gadā un zemākais rādītājs kopš 2020. gada. Neskatoties uz lielāko absolūto samazinājumu, Vācija joprojām saņēma visvairāk pieteikumu (4100), kas veidoja gandrīz vienu piektdaļu no kopējā skaita (*sk. 4. attēlu*). Vācijai sekoja Nīderlande (3600), Itālija (3400) un Grieķija (3100). 2025. gadā vairāk nekā puse no visiem nepavadīto nepilngadīgo iesniegtajiem patvēruma pieteikumiem bija no piecām valstspiederības valstīm, proti, Afganistānas (2800), Eritrejas (2400), Ēģiptes (2300), Somālijas (2300) un Sīrijas (2100, kas ir mazākais reģistrētais skaits).

4. attēls. Galvenās 10 ES+ valstis, kas saņem pieteikumus no pašpieteiktiem nepavadītiem nepilngadīgajiem, 2025. gads salīdzinājumā ar 2024. gadu un to pieteikumu īpatsvars, kas iesniegti ar nepavadītu nepilngadīgo galveno valstspiederību, 2025. gads

Avots: EUAA EPS dati 2026. gada 3. februārī.

Patvēruma iestādes turpināja pārskatīt savus tiesību aktus un politiku attiecībā uz daudzdisciplīnu vecuma novērtējumu, ko paredz PPR un 2025. gadā publicētā EUAA [praktiskā rokasgrāmata](#). Vairākas ES+ valstis saskārās ar to, ka nebija pietiekama skaita aizbildņu, kurus varētu iecelt nepavadītu bērnu aprūpei un atbalstam. ES finansētais *GuardianXChange* projekts turpināja stiprināt aizbildnības pakalpojumus četrās iesaistītajās ES+ valstīs, proti, Beļģijā, Polijā, Portugālē un Slovēnijā.

Tā kā pārskatītā ES Cilvēku tirdzniecības apkaršanas direktīva jātransponē līdz 2026. gada jūlijam, ES dalībvalstis īstenoja dažādus projektus un apmācības pasākumus, lai novērstu cilvēku tirdzniecību un labāk identificētu cietušos. Kopš pakta priekšlikumu iesniegšanas vairākas ieinteresētās personas ir paudušas bažas par to, ka šīs izmaiņas varētu negatīvi ietekmēt pieteikumu iesniedzējus ar īpašām vajadzībām visos patvēruma piešķiršanas procesa posmos. Tā kā likumdošanas process valstu līmenī joprojām turpinās, šīs bažas bieži atkārtoti izpaudās valstu kontekstā, izsakot komentārus par likumprojektu priekšlikumiem.

Neraugoties uz centieniem uzlabot atbalstu pieteikumu iesniedzējiem ar īpašām vajadzībām uzņemšanas procesā, vairākās ES+ valstīs tika ziņots par nepiemērotiem apstākļiem un nepietiekamu atbalstu, piemēram, resursu trūkuma vai finansējuma nepilnību un kavējumu dēļ. Bažas par personu ar īpašām vajadzībām, īpaši bērnu, aizturēšanu turpināja izskanēt, un tās tika dokumentētas tiesu spriedumos, kā arī atspoguļotas starptautisko un pilsoniskās sabiedrības organizāciju ziņojumos. Vairākās tiesvedībās tika analizētas arī īpašās vajadzības un neaizsargātība saistībā ar pārsūtīšanu un atgriešanu atbilstīgi Dublinas procedūrai.

Noslēguma piezīmes

Aizvadīto gadu raksturoja intensīvi sagatavošanās darbi Migrācijas un patvēruma pakta īstenošanai līdz 2026. gada jūnijam. Gan *EUAA*, gan valstu iestādes ieguldīja ievērojamus resursus, lai liktu pamatus Eiropas aizsardzības sistēmas pārvaldības jaunajam satvaram.

Tāpēc ES+ valstis piešķīra ievērojamus finanšu līdzekļus un paātrināja iepirkuma procedūras, lai nodrošinātu, ka *Eurodac* sistēma sāk darboties laicīgi. Pēc pēdējos gados īstenotajām darbinieku darbā pieņemšanas iniciatīvām valstu patvēruma iestādes galveno uzmanību pievērsa neizskatīto lietu skaita samazināšanai, lai pēc 2026. gada jūnija pēc iespējas izvairītos no dažādu tiesisko regulējumu paralēlas izmantošanas. Vairākas valstis ieguldīja līdzekļus daudzfunkcionālu centru izveidē, kuros vienuviet var notikt skrīnings, patvēruma robežprocedūra un atgriešanas robežprocedūra.

EUAA atbalstīja ES+ valstis šajos centienos, īstenojot dažādas aktivitātes. Aģentūra izstrādāja norādījumus un rīkus saistībā ar jaunajām procedūrām, atjaunināja esošās rokasgrāmatas un apmācīja valstu pārvaldes iestāžu speciālistus par pakta noteikumiem. Divpadsmit valstīs aģentūra sniedza tiešo operatīvo atbalstu. Savukārt ES līmenī aģentūra analizēja jaunākās norises un operatīvi sniedza situācijas atjauninājumus, lai palīdzētu Eiropas Komisijai vadīt reaģēšanas procesus un labāk informētu valstu politikas veidotājus.

Šo sagatavošanās darbu veikšanu nedaudz atviegloja tas, ka 2025. gadā pieteikumu skaits samazinājās līdz 822 000, kas ir zemākais rādītājs kopš 2021. gada. Tas ļāva valstu iestādēm vairāk resursu novirzīt jaunu darbplūsmu, standarta darbības procedūru un veidņu izstrādei, kā arī šo jauno pieeju izmēģināšanai valsts līmenī.

2026. gadā pakta stāšanās spēkā apliecinās šo ieguldījumu praktisko vērtību. Kopš pakta pieņemšanas ieinteresētās personas ir uzsvērušas, ka tā efektivitāti vērtēs pēc tā spējas izveidot noturīgas patvēruma un uzņemšanas sistēmas, kas spēj pielāgoties straujajām pārmaiņām pasaulē. 2026. gadā uzmanības centrā nonāks KEPS reformas praktiskā nozīme un ietekme. Tas ļaus novērtēt, piemēram, cik lielā mērā reforma nodrošinās taisnīgu atbildības sadali starp dalībvalstīm.

Jaunā kārtība tiks pārbaudīta ekstremālās situācijās, savukārt sistēmai arī turpmāk jābūt elastīgai, lai reaģētu uz norisēm pasaules, ES un valstu līmenī. Izmaiņas politiskajā, drošības un ekonomikas jomā, kā arī starptautiskās krīzes un kari ir ietekmējuši humānās palīdzības finansējuma pieejamību un mehānismus, kas paredzēti pārvietoto personu problēmu risināšanai pasaules mērogā. Konfliktu, piemēram, karu Irānā un Ukrainā, radītās aizsardzības vajadzības, visticamāk, pieaugs, kamēr finansējuma piešķirumi globālā līmenī samazinās.

Sarežģīto globālo savstarpējo atkarību apstākļos Eiropa ir aktīvi iesaistījusies un izveidojusi partnerības ar trešām valstīm, lai stiprinātu spējas nodrošināt efektīvu aizsardzību un risinātu neatbilstīgas migrācijas problēmu. Pateicoties pieaugošajām partnervalstu spējām pārvaldīt migrāciju, pilnībā ievērojot pamattiesības, pastāv iespēja paplašināt starptautisko aizsardzības telpu.

Eiropas līmenī pirmā Eiropas patvēruma un migrācijas stratēģija nosaka politikas virzienu nākamajiem pieciem gadiem. Uzlabojot robežkontroli, ieviešot stingrākus pasākumus pret patvēruma sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu un nodrošinot ātras un efektīvas atgriešanas procedūras, varētu vēl vairāk samazināties patvēruma pieteikumu skaits ES+ valstīs. Izmaiņas

Patvēruma procedūras regulā attiecībā uz drošas valsts koncepciju un jaunās Atgriešanas regulas ieviešana var kalpot kā atturošs faktors potenciālajiem ieceļotājiem. Tomēr to īstenošana praksē var arī ierobežot piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai tiem, kuriem tā patiešām būs nepieciešama.

Valsts līmenī pakta praktiskā īstenošana un pasākumi efektivitātes palielināšanai tiks stingri uzraudzīti. Tas, visticamāk, ietvers skrīninga piemērošanu, lēmumu pieņemšanu par to pieteikumu iesniedzēju pieteikumu nepieņemamību, kuri ir tranzītā šķērsojuši trešo valsti un būtu varējuši lūgt aizsardzību tur, kā arī dažu piedāvāto digitālo risinājumu ieviešanu efektīvākai lietu apstrādei. Sākoties pakta piemērošanai, valstu iestādes pielāgos savas sistēmas, balstoties uz pirmo praktisko pieredzi uz vietas. 2026. gadā ir sagaidāmi jautājumi par juridiskiem skaidrojumiem, savukārt nākamajos gados ir paredzams, ka vēl vairāk to varētu rasties gan valstu tiesās, gan ECT un EST līmenī.

Norises plašākā migrācijas pārvaldības kontekstā, piemēram, Spānijas valdības lēmums par trešo valstu valstspiederīgo ārkārtas legalizāciju viņu integrācijas nolūkā, ietekmēs arī valstu patvēruma iestāžu darba slodzi un tādējādi pakta īstenošanu. Runājot par to 4,5 miljonu ukraiņu nākotni, kuri reģistrēti saskaņā ar Pagaidu aizsardzības direktīvu, vairākas valstis ir sākušas izstrādāt mehānismus pārejai no pagaidu aizsardzības uz cita veida uzturēšanās atļauju, tādējādi radot jaunas iespējas palikt ES+ valstīs. Šī tendence, visticamāk, kļūs izteiktāka 2026. gadā, jo tuvojas pagaidu aizsardzības režīma pagarināšanas beigu termiņš 2027. gada martā.

Ņemot vērā šo situāciju, ES+ valstīm ir nepieciešama aktuāla un faktos balstīta informācija, lai savlaicīgi pielāgotu savus procesus. Šajā jomā *EUAA* ir galvenā nozīme, kas ar savu uzlaboto situācijas apzināšanās portfeli un sadarbības tīkliem piedāvā platformu labas prakses apmaiņai un problēmu risināšanai. Aģentūra 2025. gadā aktīvi atbalstīja ES+ valstis pārejas periodā, kad tika ieviests pakts, un ir gatava arī 2026. gadā un turpmāk sniegt tiešu atbalstu un uzturēt konstruktīvu dialogu, lai veidotu uzlabotu aizsardzības vidi Eiropā. Tā kā ieinteresētajām personām ir jāorientējas sarežģītajos pakta pasākumos un strauji mainīgajā politiskajā vidē, informācija un iesaiste kļūst vēl svarīgāka KEPS nākotnei.

2026. gada ziņojums par situāciju patvēruma jomā: kopsavilkums

2026. gada ziņojumā par situāciju patvēruma jomā kā tieši pieejamā avotā, kurā ir ietverta informācija par starptautisko aizsardzību Eiropā, tiek sniegts vispusīgs pārskats par galvenajām norisēm patvēruma jomā 2025. gadā. Kopsavilkumā ir sniegta galvenā ziņojuma saīsinātā versija.

Eiropas Savienības Patvēruma aģentūrā (EUAA) tiek salīdzināta informācija par visiem kopējās Eiropas patvēruma sistēmas aspektiem. Šajā nolūkā ziņojumā ir izklāstītas galvenās tendences politikā, praksē un tiesību aktos, kas saistīti ar starptautisko aizsardzību, un sniegti galvenie rādītāji par 2025. pārskata gadu. Parādītajos tiesu prakses piemēros ir izskaidroti Eiropas un valstu likumi ES patvēruma *acquis* kontekstā.

2026. gada ziņojumā par situāciju patvēruma jomā ir izmantota informācija no plaša avotu diapazona, tai skaitā valsts iestāžu, ES institūciju, starptautisku organizāciju, pilsoniskās sabiedrības organizāciju un akadēmisko aprindu pārstāvju skatījumā, lai iekļautu atšķirīgas perspektīvas. Ziņojumu, kas aptver periodu no 2025. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim, var izmantot kā atsauci par starptautiskās aizsardzības jaunākajām tendencēm Eiropā.